

Tanuljunk vakmerően szeretni!

Valahányszor magamban sóhajtozom, és arra gondolok, milyen nehéz is a szeretetről írni a mai, feszültségekkel és viszályokkal terhes időben, amely bármikor bármelyikünk számára rémületessé válhat, azt gondolom magamban: „Mi más lenne érdekes a világ számára?”

Mi mást akarhatna bármelyikünk a családjában, a munkájában, minden kapcsolatában, mint hogy szeressen, és őt is szeressék? Isten szeretet. A szeretet kiűzi a félelmet. Még a leglelkesebb forradalmár is, aki meg akarja változtatni a világot, fel akarja borogatni a pénzváltók asztalait, megpróbál olyan világot létrehozni, amelyben az embereknek könnyebb szeretni, könnyebb szeretettel fordulni egymás felé. Mindannyian teljes szívünkkel szeretni és szeretve lenni vágyunk. Nemcsak a családtagjainkra, hanem mindenkire szeretnénk úgy nézni, mint anyánkra, testvérünkre, gyerekeinkre. Akkor ismerhetjük föl, mennyire lagymatagok vagyunk mások iránti szeretetünkben, amikor a legerősebben és legemberibb módon szeretünk. A szeretet buzgósága és erőssége természetesen szenvedéssel jár, de örömmel is, mert izelítőt ad a mennyországból.

Fő, hogy sose bátortalanodjunk el az emberek vagy az eredmények lassúsága miatt. Lehet, hogy az emberek nem nyilatkoznak meg vagy nem vetik be magukat, de ha így lenne is, soha nem tudhatjuk biztosan az eredményeket vagy a lelki hatásokat. Ez nem a mi dolgunk. Csak haladjunk, és dolgozzunk boldogan azon, amire Isten küld minket!

Hogyan tudnánk felvázolni a szeretet erejének képét? Jelenleg úgy látszik, vakhítre van szükségünk ahhoz, hogy egyáltalán higgyünk benne. Annyi hiba van bennünk és körülötünk. Olyan nehéz megbékélnünk a test és lélek hosszú és tartós szenvedésével, hogy csak egyetlen dolgot tehetünk: azok mellé állunk, akik haldokolnak, akik már feladták a reményt, hogy szépséget, örömet, jólétet és vidámságot keressenek ebben az életben, mert minden törekvésük ellenére keveset kaptak mindebből. Isten irgalma, Isten igazságossága, ha mindezt a hit fényében látjuk! Isten emésztő szeretete!

Azt mondják a fiatalok: „Mi jót képes tenni egyetlen ember? Mi értelme van a mi kis erőfeszítéseinknek?” Nem látják, hogy egyszerre csak egy téglát tehetünk a helyére,

egyszerre csak egyet léphetünk; csak a jelen pillanatért lehetünk felelősek.

Imádkozhatunk, hogy szívünkben növekedjék a szeretet, amely életre fogja kelteni és át fogja alakítani összes egyéni cselekedetünket, tudva, hogy Isten átveszi és megsokszorozza őket, ahogy Jézus tette a kenyerekkel és halakkal.

Tenni, ami adódik. Mindazt, ami a kezéd ügyébe esik, tedd teljes erődből! Végül is Isten velünk van. Túl nagy beképzeltség önmagunkban

bízni, elcsüggedni attól, amire magunkban képesek vagyunk. A csüggedtség az istenhit hiánya. Hiszen Isten segítségével akarunk haladni. Felajánljuk neki azt, amit tenni fogunk. Ha Isten akarja, hogy virágozzék, úgy is lesz. Csak tőle kell függenünk. Munkálkodj úgy, mintha minden rajtad fordulna, és imádkozz úgy, mintha minden Istentől függené!

Mindannyian tudjuk, hogy milyen erőtlenekek vagyunk az egészségüggyel, a kormánnyal, a tudománnyal és az iparral szemben. Ennek a világnak az erői nyomasztók. Mégis, reménykedünk a reménytelenség ellenére, hiszünk a „hitelenség” ellenére, imával és áldozattal kiáltunk, saját kényelmünk és sóvárgásainak állandó, mindennapi kis feláldozásával – ez az, ami számít.

Idős koromra látom, hogy milyen keveset tettem, milyen keveset sikerült megvalósítanom mindebből.

Az Evangéliumok megoldása az önként vállalt szegénység és az irgalom cselekedetei. Ez a kis út. Ez mindenkinek hatalmában áll. Bárki elkezdheti itt és most...

A világ leghatalmasabb fegyverei a kezünk ügyében vannak, erősebbek,

mint bármilyen atom- vagy hidrogénbomba. A szegénység és az imádság, a böjt és a jótettek, önmagunk vakmerő odaadása Isten szolgálatában a szegényekért. Ínség nélkül nem tanulhatunk meg szeretni, és a szeretet az a mérce, amelynek életünk végén meg kell felelnünk.

A szenvedéssel szemben az egyik (el nem ismert) kifogásunk az, hogy nincs benne semmi tiszteletreméltó. Nem olyan, mint egy ütközetben kapott hősie sebesülés. Szénanátha, megfázás, epegörcsök, mérges szömörce és hasonló kellemetlenségek, amelyek sokszor rosszabbak, mint egy súlyos betegség, legalább is kicsinyesek és méltatlanok. Valójában azonban a kis dolgok türelmes elviselése hősie erényt kíván, olyan kis dolgoké, amelyek másoknak apróságoknak tűnnek, de nyugtalansággal és szenvedéssel töltöttek el minket.

Türellem egymással szemben és a velünk civakodókkal szemben. Fölajánlhatjuk a saját békétlenségünket, saját aggódásunkat. Néhány hete felajánlottam minden zavaromat, nyugtalanságomat és elégedetlenségemet, kicsinyes önemésztésemet a félresiklott dolgokkal kapcsolatban. Azóta sokkal jobban érzem magam, és mindenben hatékonyabb vagyok.

Szeretni és még jobban szeretni az egyetlen megoldás minden elének kerülő problémára. Ha eléggé szeretjük egymást, akkor el tudjuk viselni egymás hibáit és terheit. Ha eléggé szeretünk, akkor tüzet tudunk gyújtani mások szívében. És a szeretet fogja kiegészíteni azt a gyűlöletet és azokat a bűnöket, amelyek elszomorítanak minket. A szeretet indít minket arra, hogy nagy dolgokat vigyünk véghez egymásért. Semmilyen áldozatot, semmilyen szenvedést nem tartunk majd soknak. Mindennap azért imádkozom, hogy Isten tágítsa ki a szívemet, hogy mindenkit meglássak, és mindenkivel az ő szeretetében éljek.

Dorothy Day

Ford. Farkas István

Dorothy Dayt (1897-1980) a Katolikus Munkásmozgalom társalapítóját, aki emberek ezreit indította a teljes Istennek adottság és mások önzetlen szolgálata radikális jézusi útjának követésére, a Vatikán fölvette a szentté avatandók sorába.

Forrás: Plough, 2017. tavasz